

der, samt i öfrigt åtnöjas med den fördelning af domsagan eller förändring af dess gränser, som af en blifvande reglering kan betingas.

Såsom vidare motiv till detta förslag åberopar jag grunderna för den af mig vid sidstlidne riksdag i ämnet afgifna motion N:o 51.

Stockholm den 27 Januari 1871.

Carl Ifvarsson.

N:o 91.

Af Herr **A. P. Andersson** från Södermanlands län: Om ändring i 11 § 4 mom. af Kongl. Förordningen den 20 Juli 1861, i fråga om sexmäns skyldighet att närvara vid mantalskrifningsförrättning.

Kongl. Förordningen den 20 Juli 1861 § 11 mom. 4 stadgar, att sexmän skola öfvervara mantals- och skattskrifningarne; men som sexmännen väljas efter tur inom mantalen, inträffar det derföre ofta, att sexman, som bör öfvervara mantalskrifning i en församling, är boende inom en annan församling, och således saknar all erforderlig kännedom om förhållandena i den församling, der han skulle mantalskrifningsförrättningen öfvervara. Sedan emellertid genom kommunalförordningen för landet sexmans öfriga skyldigheter i verkligheten blifvit på kommunalnämnden öfverflyttade, synes det kvarstående åliggandet för sexman att bevista mantalskrifning alltför väl jemväl kunna meddelas kommunalnämnden, helst inom denna nämnd bästa kännedom om befolkningen är att förvänta, och stadgandet, sådant det nu är, vanligen endast leder derhän, att sexman för uteblifvande bötfälles. Då befattningen för ett följande år tillsättes redan i December det föregående året, må det anses ursäktligt om sexmännen, hvars enda åliggande icke skall fullgöras förrän efter 11 månaders förlopp, ofta ofrivilligt och af glömska underlåter detsamma. Af dessa skäl får jag vördsammast föreslå,

att Riksdagen, med upphäfvande af stadgandet i 11 § 4 mom. Kongl. Förordningen den 20 Juli 1861, att sexmän

skola närvara vid mantalsskrifningarne, för sin del ville besluta, att sexmännens ifrågavarande åläggande skall församlingsvis på minst två af kommunalnämndens ledamöter öfverflyttas.

Stockholm den 27 Januari 1871.

A. P. Andersson.

N:o 92.

Af Herr **Jöns Andersson** från Malmöhus län: *Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande upphörande af skyldighet för Staten att pensionera sina embets- och tjänstemän.*

Vid riksdagen år 1869 väcktes flera förslag, angående förändrade bestämmelser i fråga om tjänstemäns pensionering, och dåvarande Stats-Utskott föreslog en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t i ämnet. Detta förslag blef med en obetydlig förändring bifallet af Andra Kammaren, men förkastadt af den Första, dock icke med synnerligt stor pluralitet. Äfven vid sistlidna riksdag var samma fråga föremål för behandling, men rönt ett helt annorlunda öde i det Stats-Utskott, som då hade att yttra sig deri. Det ansåg väl särdeles önskvärdt, om Staten kunde befrias från bestyret med civila tjänstemäns pensionering; men trodde sig dock icke kunna understödja de af motionärerna då framställda förslag. Denna utgång hos Utskottet kunde förefalla något oväntad, enär, åtminstone den ene af motionärerna 1870, åberopat de motiver och det förslag, Stats-Utskottet år 1869 anfört och framlagt.

Då denna fråga så nyligen rönt en så olika behandling af det Utskott, som haft att yttra sig deri, måste man å ena sidan hoppas så litet som möjligt på en önskvärd lösning deraf vid innevarande riksdag, och borde kanske icke äfven nu besvära dermed; men som den är af vigt, såsom inverkande både på tjänstemännens ställning såsom sådana och på Statens utgifter, samt den derföre är en af de Statens angelägenheter, hvars ordnande på annat sätt än det närvarande förr eller senare måste ske, lär det å andra sidan icke böra underlåtas att fortfarande söka hålla uppmärk-